

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Strøm: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2637; fremsættelsen findes i tidenden sp. 32).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Per Hækkerup: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg i hans sted gøre et par bemærkninger om mit partis stilling til det fremsatte lovforslag.

Jeg kan sige, at vi ser med stor velvilje på forslaget og vil give det vor støtte. Vi er enige med ministeren om, at de forhold, som betingede loven sidste år, stadigvæk foreligger, og at der derfor er fuld grund til at forlænge loven, og vi kan også være enige med ministeren om, at loven i det store og hele har opfyldt sit formål.

Da det er mig bekendt, at der fra anden side vil blive rejst krav om udvalgsbehandling af lovforslaget, uanset at det skal være gennemført inden 1. november, kunne jeg tænke mig yderligere at gøre et par bemærkninger om ministerens forslag.

Det hedder i bemærkningerne til lovforslaget, at den fordeling af provenuet ved salg af de brugte vogne, som blev fastsat i loven sidste år, de 60 pct. til motorkøretøjets ejer og de 40 pct. til det offentlige, har været en rimelig ordning. Den pris, som derved tilfalder motorkøretøjets ejer er, siges det i bemærkningerne, vel betydelig, men efter omstændighederne ikke urimelig for de pågældende køretøjer. Det er tænkeligt, at ministeren har ret i dette synspunkt, men hvis der bliver udvalgsbehandling, vil vi gerne høre, om ministeren har nogen dokumentation herfor.

Ministeren taler om, at landets økonomiske forhold ikke har tilladt nogen forøgelse af importen af personautomobiler, og at det er det, der først og fremmest ligger til grund for lovforslaget. Det er sikkert rigtigt, men jeg vil dog minde om, at vi fra mit partis side har rejst spørgsmålet om principperne for en sådan import. Nu er det naturligvis ikke stedet her til at tage en drøftelse af disse principper, fordi forslag herom allerede er til behandling i vareforsyningsudvalget, men jeg udtrykker håbet om, at vi gennem forhandlingerne i vareforsyningsudvalget må nå frem til en ordning på dette område, som kan siges at være tilfredsstillende.

From: Idet jeg henviser til de bemærkninger, som den højtærede minister har knyttet til forslaget, skal jeg anbefale en hurtig og velvillig behandling.

Jeg bemærker med tilfredshed, at forlængelsen kun gælder for et år, og man kan jo da i hvert fald udtale håbet om, at det til den tid vil være unødvendigt med yderligere forlængelser.

Det er jo en kendsgerning, at der lyder en hel del kritik over manglen på nye automobiler, og der anføres også mange vægtige grunde for en udvidelse af importen, ligesom der gives mange gode råd i så henseende. Blandt disse vægtige grunde, der taler for en udvidelse af importen, er naturligvis, at der anvendes store valutabeløb til indkøb af reservedele, at der anvendes store pengebeløb til arbejdskraft, og at det både for samfundet som helhed og rent privatøkonomisk er forbundet med store udgifter at holde den gamle bilpark i orden.

Jeg vil også tro, at en udvidelse af importen ville kunne hjælpe under normale forhold, men under disse omstændigheder, hvor behovet for biler er så stort, løber vi, hvis vi udvider importen af nye biler, den risiko, at denne merimport ikke vil blive modsvaret af ophugning af de gamle, sådan at vi ved siden af denne forøgelse af den bestående automobilpark dog bliver ved at køre med de gamle biler, hvorved fordelene, sålænge de nuværende tilstande består, vil blive problematisk.

Jeg føler mig i det hele taget overbevist om, at ingen hellere end den højtærede minister vil gå med til et sådant skridt, såsnart landets økonomi tillader det, og da vel ingen er samfundets økonomi på nærmere hold end den højtærede handelsminister, skulle denne sag også være i de bedste hænder. Det er unægtelig lettere for „Ekstra-bladet“ at kræve fri import og forøgelse af